

CAROLINA I. INCEPUTUL

Liviu Rebreanu

ION

CUPRINS

GLASUL PĂMÂNTULUI.....	5
Capitolul I - ÎNCEPUTUL	5
Capitolul II - ZVÂRCOLIREA.....	36
Capitolul III - IUBIREA.....	67
Capitolul IV - NOAPTEA	103
Capitolul V - RUȘINEA.....	150
Capitolul VI - NUNTA	186
GLASUL IUBIRII	236
Capitolul VII - VASILE.....	236
Capitolul VIII - COPILUL.....	266
Capitolul IX - SĂRUTAREA.....	300
Capitolul X - ȘTREANGUL.....	334
Capitolul XI - BLESTEMUL.....	353
Capitolul XII - GEORGE.....	391
Capitolul XIII - SFÂRȘITUL.....	421

GLASUL PĂMÂNTULUI

Capitolul I - ÎNCEPUTUL

Din șoseaua ce vine de la Cârlibaba, întovărășind Someșul când în dreapta, când în stânga, până la Cluj și chiar mai departe, se desprinde un drum alb mai sus de Armadia, trece râul peste podul bătrân de lemn, acoperit cu șindrilă mucegăită, spintecă satul Jidovița și aleargă spre Bistrița, unde se pierde în cealaltă șosea națională care coboară din Bucovina prin trecătoarea Bârgăului.

Lăsând Jidovița, drumul urcă întâi anevoie până ce-și face loc printre dealurile strâmtorate, pe urmă însă înaintează vesel, neted, mai ascunzându-se printre fagii tineri ai Pădurii Domnești, și poposind puțin la Cișmeaua Mortului, unde picură veșnic apă de izvor răcoritoare, apoi cotește brusc pe sub Râpele Dracului, ca să dea buzna în Pripasul pitit într-o scrântitură de coline.

La marginea satului te întâmpină din stânga o cruce strâmbă pe care e răstignit un Hristos cu fața spălăcită de ploii și cu o cununie de flori veștede agățată de picioare. Sufică o adiere ușoară și Hristos își tremură jalnic trupul de tinichea ruginită pe lemnul mâncat de carii și înnegrit de vremuri.

Satul parcă e mort. Zăpușeala ce plutește în văzduh țese o tăcere năbușitoare. Doar în răstimpuri fâșâie alene frunzele adormite prin copaci. Un fuior de fum albăstriu se opintește să se înalțe dintre crengile pomilor, se bălăbănește ca o matahală amețită și se prăvale peste grădinile prăfuite, învăluindu-le într-o ceață cenușie.